

<p><u>בראשית (פרק א)</u> (יט) ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: (כ) ויאמר אלקים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: (כא) ויברא אלקים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלקים כי טוב: (כב) ויברך אתם אלקים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: <u>יחזקאל (פרק כט)</u> (ג) דבר ואמרת כה אמר אדני ה' הנני עליך פרעה מלך מצרים התנינים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני: <u>ירמיהו (פרק מו)</u> (כ) עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא: (כב) קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים:</p>	<p><u>שמות (פרק ז)</u> (י) ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה ה' וישלך אהרן את מטתו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: (טו) לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך: (יז) כה אמר ה' בזאת תדע כי אני ה' הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם: (כא) והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשותות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים: (כח) ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך: <u>שמות (פרק ח)</u> (ט) ויעש ה' כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות: (י) ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ:</p>
---	--

<p><u>בראשית (פרק א)</u> (כג) ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: (כד) ויאמר אלקים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: (כה) ויעש אלקים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלקים כי טוב:</p>	<p><u>שמות (פרק ח)</u> (יז) כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובביתך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה: (יח) והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ: <u>שמות (פרק ט)</u> (ג) הנה יד ה' הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבוד מאד: (ד) והפלה ה' בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר:</p>
--	---

<p><u>בראשית (פרק א)</u> (לא) וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום השישי: <u>בראשית (פרק ב)</u> (ה) וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר ה' אלקים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: (ו) ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: (ז) וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: (ח) ויטע ה' אלקים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר:</p>	<p><u>שמות (פרק ט)</u> (כג) ויט משה את מטתו על השמים וה' נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר ה' ברד על ארץ מצרים: (כה) ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר: <u>שמות (פרק י)</u> (יב) ויאמר ה' אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד:</p>
---	---

שמות (י:כג)

(כב) ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים:
(כג) לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם:

רש"י שמות (פרק י)

(כב) ויהי חשך אפלה שלשת ימים וגו' - חשך של אופל שלא ראו איש את אחיו אותן שלשת ימים.
ועוד שלשת ימים אחרים חשך מוכפל על זה, שלא קמו איש מתחתיו

ועל הים לקו ...

<p><u>בראשית (פרק א)</u></p> <p>(ג) ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור: (ד) וירא אלקים את האור כי טוב ויבדל אלקים בין האור ובין החשך: (ה) ויקרא אלקים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: (ז) ויתן אתם אלקים ברקיע השמים להאיר על הארץ: (יח) ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלקים כי טוב: (יט) ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי:</p>	<p><u>שמות (פרק יג)</u></p> <p>(כא) וה' הלך לפניו יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: (כב) לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: <u>שמות (פרק יד)</u></p> <p>(כ) ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה:</p>
<p><u>בראשית (פרק א)</u></p> <p>(ו) ויאמר אלקים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: (ז) ויעש אלקים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: (ח) ויקרא אלקים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: (ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: (י) ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: (יג) ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי:</p>	<p><u>שמות (פרק יד)</u></p> <p>(טז) ואתה הרם את מטך ונטה את ירך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: <u>שמות (פרק טו)</u></p> <p>(יט) כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב ה' עלהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים:</p>
<p><u>בראשית (פרק א)</u></p> <p>(לא) וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: <u>בראשית (פרק ב)</u></p> <p>(ב) ויכל אלקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: (ג) ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות:</p>	<p><u>שמות (פרק טז)</u></p> <p>(ו) ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי ה' הוציא אתכם מארץ מצרים: (ז) ובקר וראיתם את כבוד ה' בשמעו את תלנתיכם על ה' ונחנו מה כי תלוננו תלינו עלינו: (ח) ויאמר משה בתת ה' לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע ... (כב) ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: (כו) ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: (כז) ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: (כט) ראו כי ה' נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: (ל) וישבתו העם ביום השביעי:</p>
<p><u>בראשית (יג:י)</u></p> <p>וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת ה' את סדם ואת עמרה כגן ה' כארץ מצרים באכה צער:</p>	<p><u>שמות (יא:יא)</u></p> <p>ויאמר ה' אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחריו כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה:</p>